

DONDERDAG 7 JUNI.

LONDEN den 5 juni.

PARIS den 5 juni

KEULEN den 5 juni.

(Per Telegram.)

Binnenland.

Daarna worden de beraadslagingen voortgezet over het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal. De heer *Maquelin* zegt, dat, terwijl schier al de sprekers, die voor hem het woord over dit onderwerp hebben gevoerd, het Ministerie vinnig hebben bestreden, bij zich thans op een ander standpunt bevindt. De meeste gronden tot bestrijding van het ontwerp waren uit staatkundige redenen gegoot, terwijl men minder over het vraagstuk der afschaffing zelf heeft uitgeweid, war de spreker in het breedte aantoonst; hij voert daarbij aan, dat hij deze belasting volstrekt niet populair vindt. Na de in het ontwerp gebragte wijzigingen en na de memorie van

toelichting is de spreker overtuigd geworden, dat deze voordragt met ernst en eerlijkheid is aangeboden, en hij betooft nu dat het de Regering geenszins tot oneer verstrekt dat zij hare vroegere denkbeelden wijzigt, wanneer zij tot betere overtuiging is gekomen. Verder wijst hij aan, dat, bij afschaffing van belasting, die op het gemaal in de eerste plaats in aanmerking dient te komen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken voert daarop het woord tot beantwoording van verschillende verwijten en om aan te toonen welke de positie van het Ministerie is, in welke richting het zich bewogen heeft en in welke verhouding het staat tegenover de partijen, hetzij het ontwerp worde aangenomen of verworpen.

De zitting wordt vervolgens ten half twee ure tot morgen gesloten.

's GRAVENHAGE den 5 juni.

Bij Koninklijk besluit van den 24sten II. is aan de heeren gebroeders *Goedkoop*, te Amsterdam, *G. Schalk en W. Landsaat*, te Buiksloot, concessie verleend tot exploitatie van het veer tusschen Amsterdam, het zoogenaamde Tolhuis en Buiksloot, en tot het graven van een kanaal van de Willemsluis tot Buiksloot.

Bij Koninklijk besluit van den 1 dezer zijn de volgende kantoren der directe belastingen en accijnsen in de provincie Zeeland vereenigd, als: die te Koewacht en Overslag c. a. met dat derzelfde middelen te Axel als hoofdplaats; dat te Zaamslag, met dat der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Neuzen c. a. als hoofdplaats; en zijn voorts benoemd tot ontvangers: der directe belastingen en accijnsen te Axel, Koewacht, Overslag en Zuiddorpe, en van de gerefikantoren voor de dagelijkse behoeften der grensbewoners te Koewacht en Overslag, de heer *W. Schuylenburg*, thans ontvanger te Axel, en der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Neuzen, Hoek en Zaamslag, de heer *S. J. Hoffman*, thans ontvanger en agent voor de heffing der scheepvaartregten te Neuzen.

Bij Koninklijk besluit van den 1 dezer is de ontvangst der directe belastingen en accijnsen in de gemeente Vrije en Lage Boekhorst, thans deel makende van het kantoor Sassenheim, gevoegd bij het ontvangkantoor te Alkemade; en is voorts de ontvangst der directe belastingen en accijnsen te Sassenheim en Voorhout gesupprimeerd en vereenigd met die te Warmond, waar het kantoor zal gevestigd zijn onder het voortdurend beheer van den ontvanger *H. J. Clarion*.

Volgens opgave van het Ministerie van Finantiën is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen, over de maand mei II., ontvangten aan suiker-accijns, in hoofdsom, opcenten en collectief zegel, een bedrag van f 4663. 63.

De gewone audientie van den Minister van Marine zal op vrijdag den 8 dezer geen plaats hebben.

De Minister van Marine heeft ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat in de Blaauwe Slenk (vaarwater van het Vlie naar Haringen), tot meerdere aanduiding van den vaarweg, is geplaatst een drijbaken met twee koppen of korven, in 36 palmen diepte, met laag water aan den Westwal, tusschen de witte ton n.º 4 en het Zuider drijbaken: in peiling de toren van Sexbierum O. Z. O. en de toren van Surig Z. O., misw. kompas.

Gisteren heeft van het Ministerie van Finantiën de bestuurs van Zuidholland de aanbesteding plaats gehad van de volgende werken, als: het maken van nieuwe stellingen voor de deuren van de schutsluis van het kanaal door Voorne te Hellevoetsluis, met het opruimen der oude stellingen, welk werk is aangenomen door den heer *J. van Severen*, te Nieuwenhoorn, voor eene som van f 3789, en het herstellen der winterschade, veroorzaakt door den ijsgang in den winter van 1854 op 1855 aan de hoofden der oude zeehaven te Hellevoetsluis, aan den Ijsbreker tegen het oosterhoofd en aan het duikhoofd tegen het westerhoofd aldaar, met de levering van de daartoe noodige bouwstoffen, hetwelk is aangenomen door den heer *W. Stans*, te Alblasdendam, voor f 2300.

Staten-Generaal.

Nopens de redevoering, heden door den Minister van Buitenlandsche Zaken gehouden in de zitting der Tweede Kamer bij de beraadslagingen over het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal, deelen wij hier nog het volgende meer breedvoerig verslag mede:

De Minister zegt, dat de heer *Meussen* te regt heeft aangemerkt, dat het de plicht der Ministers is hunne houding te handhaven tegen onverdiende aanvallen. Zijn ambtgenoot voor de finantiën is de generaal en chef, en aan hem is de taak opgedragen om het terrein te zuiveren, van wat zijn ambtgenoot in den ernst der discussie bij de verdediging der wet hinderlijk zou kunnen zijn, en ook omdat in deze discussie zijn naam meermalen genoemd is. Met diep leedgewoel, dieper dan het hem geoorloofd is te zeggen, heeft hij eenige van die mannen die het Ministerie aanvallen gehoord, zoo als hij ze onder de leden van hen, die men onder de leden der oppositie rangschikt, nog nimmer gehoord heeft. Hunne beschouwingen over de finantiën hebben zijne sympathie nimmer gehad; maar Z. Exc. heeft niet aan stilstand, waar de finantiële toestand zeer merkt stilstaat. In staatkundige aangelegenheden is zijne geloofsbelofte deze: gematigde vooruitgang. In zake van finantiën is hij voor snellen vooruitgang voor wat de toestand der finantiën betreft en voor gematigden vooruitgang in de roepassing op de contribubelen. Wat versta ik, zegt Z. Exc., onder finantiële gematigden vooruitgang? Dit, dat daár, waar de Staat jaarlijks een overschot heeft van 4 tot 9 miljoen, na geld besteed te hebben voor amortisatie, en waar, na 1849, 2 miljoen aan rente bespaard is en de opbrengst der belastingen jaarlijks toeneemt, dat daár aan de belastingschuldigen wel eene verligting van f 2,300,000 mag aangebragt worden. Ziedaar zijne stelling. Die ze beaamt, heeft zijne sympathie, die ze niet beaamt, heeft ze niet. Dat denkbeeld heeft de sympathie van de meerderheid der Vergadering en ook van hen die de Regering ondersteunen en waarop zij prijs blijft stellen. Wij handelen hier, zegt Z. Exc., voor het oog der Natie en men zal ons daarnaar beoordeelen.

Zijne Exc. resumeert vervolgens het gesprokene. De bedenkingen zijn: het Ministerie bukt voor de oppositie; men had het tegenwoordig voorstel niet verwacht; er bestaat zucht naar populariteit; het voorstel is onverwacht, ondoordacht en onvoorzigtig. Z. Exc. zal antwoorden dat het voorstel noch onverwacht, noch onvoor-

zigtig is. En wat het verwijt van najagen van populariteit aangaat, zoo kan Z. Exc. niet zeggen dat men zich door afschaffing van belastingen zoo populair maakt. Hij heeft het vóór 1848 gedaan en kan niet zeggen dat hij daardoor zoo bij uitstek populair is geworden. Maar, vraagt Z. Exc., verkliest deze Kamer (het kind der regstreeksche verkiezingen) dan niet populair te blijven? Populariteit is dus op zich zelf geen verwijt. Maar valsche populariteit wordt bij dit voorstel niet nagejaagd; het wordt alleen voorgedragen in 's Lands belang. Dit had men meer moeten bedenken. Z. Exc. vreest geene impopulariteit als het is in het algemeen belang. — Waarom noemt men het voorstel onverwacht? Bestaat er toegeven aan de oppositie? Z. Exc. onderzoekt wat de positie is van de oppositie en van de Regering. De oppositie is meestal vooruit, maar dat kan zij ook zijn, want zij heeft geene verantwoordelijkheid. Maar een Ministerie kan niet zoo spoedig vooruitgaan, want het is verantwoordelijk en daarom terughoudende. Tusschen december 1853 en den toestand in 1855 bestaat eene groote tusschenruimte. Men heeft meer ondervinding opgedaan ten aanzien van de opbrengst der belastingen en er heeft ook vermeerdering van rendementen van de Oost plaats gehad. En wat de buitenlandsche politieke omstandigheden betreffen, zoo is bij hem daaromtrent oneindig meer gerustheid. Z. Exc. ziet 's Lands toestand met oneindig meer gerustheid te gemoet dan op het einde van 1853.

Bovendien, wie sprak in 1853? De toenmalige Minister van Finantiën, en men zal opgemerkt hebben dat er een merklijk verschil bestaat tusschen de taal van den toenmaligen Minister van Finantiën en van den Minister van Justitie en van Z. Exc. De reden tot afreding van den heer van Doorn was algemeen bekend. — Wat het gezegde van den heer de *Kempnaer* betreft, die gesproken heeft over een sleutel van aanverwantschap tusschen den heer *Schimmelpenninck* en de geheimen van het Kabinet, zouden deze woorden Z. Exc. diep grieven, indien hij niet wist dat die zelfde spreker veel van beeldspraak hield. Hij heeft in deze vergadering niet alleen van sleutels, maar ook vroeger wel van scepters hooren spreken. Z. Exc. verklaart dat daár, waar het 's Lands geheimen geldt, niemand den sleutel van het Kabinet heeft. Niemand moet gelooven dat de heer *Schimmelpenninck*, als hem iets toevertrouwd wordt; het in deze Kamer zou rondbazuinen. Na de afreding van den heer van Doorn is het Ministerie het eens geweest over den te volgen weg. In de memorie van toelichting, gevoegd bij het in 1854 aangeboden ontwerp tot conversie van schuld, staat met zoo vele woorden, dat het tussel der Regering is: afschaffing van belastingen en schuldvermindering. Z. Exc. heeft over dit onderwerp nimmer anders gedacht. Het kan anders in eene carrière van 13 jaren wel eens gebeuten dat men van zijn vroeger gevoelen verschilt (en hij heeft daarvan menig voorbeeld gezien), maar in dat punt, evenmin als in dat van gematigden staatkundigen vooruitgang, heeft hij steeds dezelfde opinie behouden.

Sedert drie maanden klopt het dagblad *de Nederlander* op dat aanbeeld, dat het Ministerie voor de oppositie gezwichet heeft. In zijne rede van 26 mei 1851 sprak hij over het belastingstelsel in het algemeen. Z. Exc. heeft nooit verdedigd dat de accijnsen eeuwig moesten blijven bestaan. Ook al kon de schatkist afschaffing van belastingen lijden. Z. Exc. vraagt of hij niet ook de graanregten verminderd heeft, en of hij daarna niet het voorstel tot afschaffing van den rogge-accijns heeft gedaan. Hij doet een beroep op het gebuigen der leden van de commissie van rapporteurs over het ontwerp nopens de rentebelasting, of hij niet reeds vóór de afschaffing van den accijns op het gemaal was. Hij herinnert ook wat hij in december 1853 aan den heer *Thorbecke* geantwoord heeft over het verschil van rigting, en dat hij toen gezegd heeft: onze rigting was om afschaffing van belastingen op de eerste levensbehoeften. Het is niet juist te zeggen dat het Ministerie komt in de rigting der oppositie; het Ministerie reformeert om geene revolutie te hebben, en nu moeten de leden die dat voorstel bestrijden juist weten welk het verschil van rigting is. Z. Exc. vleit zich, genoegzaam aangetoond te hebben dat onjuist zijn de verwijtingen dat het Ministerie niet zelfstandig is; dat het is de dienaar der oppositie, en dat de oppositie, in het Ministerie heerscht.

Het overige, namelijk de geschiedenis van het voorstel sedert de opmaking der begroting in juli 1853 en februari 1855, zal door den Minister van Finantiën beantwoord worden. Het verschil tusschen de rigting der oppositie en van het Ministerie blijkt ook uit de gedane voorstellen zelf. Het voorstel tot afschaffing van den accijns op het geslagt, in 1853 gedaan, werd door de Regering bestreden; de afschaffing van den accijns op de brandstoffen werd ook niet door haar voorgedragen, en, in plaats van enkel den accijns op de rogge af te schaffen, stelt zij voor die op het gehele gemaal te doen vervallen. Nu moeten zij, die beweren het Ministerie te ondersteunen, weten of zij de Ministers (die zelfstandig zijn) in staat willen blijven stellen dit te doen. Dit deel zijner rede rigt Z. Exc. vooral tegen den heer de *Kempnaer* en de vinnige bestrijders van het Ministerie. In antwoord op den heer *Hoffman* zegt Z. Exc., dat het gevolg van de afschaffing zijn zal, dat de steden verligt zullen worden, en ook dat deze belasting niet zoo uitsluitend op het platte land drukt. Als de accijns op het gemaal niet wordt afgeschaft, dan zullen waarschijnlijk de voorstellen tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen of van die op de rogge worden aangenomen, en dus is de vraag of men den accijns op de brandstoffen zal afschaffen, waardoor in jaren niet aan afschaffing van den accijns op het gemaal kan gedacht worden. Het Ministerie was steeds voor de afschaffing van den accijns op het gemaal, maar het voornemen was altoos om die eerst met 1 januarij 1856 in te voeren. Z. Exc. meent hiermede de verwijtingen beantwoord en aangetoond te hebben welke de positie van het Ministerie is, in welke rigting het zich bewogen heeft en in welke verhouding het staat tegenover de partijen, hetzij dat het ontwerp worde aangenomen of verworpen.

Ontwerp van wet tot verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegroting van 1856.

De artikelen van dit ontwerp zijn aan de Tweede Kamer aangeboden ontwerp luiden als volgt:

Art. 1. Aan de Vde afdeeling van het Vde hoofdstuk der begroting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1855 (Waterstaat en Publieke Werken), vastgesteld bij de wetten van den 30 december 1854 (*Staatsblad* n.º 183) en 22 april 1855 (*Staatsblad* n.º 35), wordt toegevoegd een artikel van den volgenden inhoud: „Art. 83b, derde of laatste termijn van de bijdrage ad f 1,000,000 aan de Nederlandsche Rijnspoorweg-Maatschappij te verstrekken, volgens art. 11 der overeenkomst van den 13/14 maart 1852, door de wet van den 29 mei 1852 (*Staatsblad* n.º 118) bekrachtigd, ter somma van f 400,000.”

Art. 2. De navolgende artikelen van het voornoemde hoofdstuk der gemelde begroting worden verhoogd, te weten: Art. 79. Herstelling van buitengewone winterschade, met eene som van f 300,000, en mitsdien gebragt op f 330,000. — Art. 83. Kosten van den Haarlemmermeerpolder, die van beheer en toezigt en alle verdere uitgaven daaronder begrepen, met f 220,000, en mitsdien gebragt op f 347,000. — Art. 167. Onvoorziene behoeften met f 40,000, en mitsdien gebragt op f 105,000.

Art. 3. Ten gevolge van artt. 1 en 2 dezer wet wordt het totaal der Vde afdeeling van het voornoemde hoofdstuk (Waterstaat en Publieke Werken) nader gebragt op f 4,441,511. 32, het totaal der XVde afdeeling (Onvoorziene Behoeften) op f 105,000 en het totaal van het Vde hoofdstuk nader vastgesteld op f 6,948,713. 70.

's GRAVENHAGE den 6 juni.

Gisteren heeft er bij H. M. de Koningin familie-diner plaats gehad, dat door Z. K. H. prins *Peter* van Oldenburg en Z. D. H. den Hertog van Saxe-Weimar en Hoogstdezelfs Dochter werd bijgewoond.

Z. K. H. prins *Frederik* en Z. D. H. de Hertog van Saxe-Weimar, benevens de leden van het Corps Diplomatiek, hebben in het *Hôtel de l'Europe* hunne opwachting gemaakt bij Z. K. H. prins *Peter* van Oldenburg, die aldaar gelogeeerd is.

Gisteren avond heeft in de zaal *Diligentia* het groot vocaal en instrumentaal concert plaats gehad, dat door de Koninklijke societeit *St. Cecilia* van Mechelen ten voordeele der noodlijdenden door den watersnood in ons Vaderland werd gegeven. H. M. de Koningin en H. K. H. prinses *Henrië* vereerden dit concert met Hoogstderzeiver tegenwoordigheid. Toen H. M. in de zaal verscheen, werd door het genootschap het volkslied aangeheven, dat met groote toejuiching begroet werd. De zaal was in den waren zin van het woord opgepropt vol, zoodat er geene plaats meer te verkrijgen was. Er werden verschillende stukken uitgevoerd, hetzij door enkele leden van het gezelschap, hetzij in koor of met orkest. Onderscheidene dier stukken hebben den algemeenen bijval in hooge mate mogen wegdragen, zoodat de uitvoerders telken male werden teruggeroepen en met toejuichingen overladen. De geestdrift der talrijke menigte steeg ten top toen het concert besloten werd door de uitvoering van het volkslied *Wien Nederlandsch bloed* enz., welke door een der leden, ondersteund door het koor, plaats vond. Al de aanwezigen waren gedurende die uitvoering opgestaan, ten einde hunne deelneming aan dit statig einde van dit concert te doen blijken. Nadat H. M. de Koningin het gezelschap en de talrijke menigte hartelijk had begroet, werd dit deel van het feest van den dag besloten.

In den loop van den dag en avond waren het locaal en de tuin van de societeit *de Vereeniging*, nabij *Diligentia* gelegen, in gereedheid gebragt, om het gezelschap feestelijk te ontvangen. Ook hier had zich eene talrijke menigte vereenigd, om daarvan getuige te zijn. Gedurende den geheelen avond voerde het muziekkorps der dragonders fraaie stukken uit. Toen het concert in *Diligentia* was afgelopen, werd het bestuur der societeit *Cecilia*, benevens een aantal harer leden, door de commissie, belast met de ontvangst en begeleiding van dit gezelschap, naar het locaal der societeit *de Vereeniging* geleid. Daar werd het gezelschap door heeren commissarissen der societeit *de Vereeniging* plegtig ontvangen en verwelkomd, terwijl het muziekkorps der dragonders Nederlandsche en Belgische volksliederen uitvoerde. Eerst werd er eene wandeling in den tuin gedaan, waarna de leden van het gezelschap naar de voor hen ingerigte plaatsen in de groote zaal gebragt werden. Daar werd hun, namens de societeit *de Vereeniging*, de eerewijn aangeboden. Toen werden er vele feestdranken ingesteld. Heeren commissarissen der societeit *de Vereeniging* stelden een toast in op de societeit *Cecilia* eenig in hare soort in Europa, omdat zij de kunst beoefent uitsluitend met het doel, om weldadigheid en menschelevendheid te betrachten. Bij die gelegenheid werd België tevens geluk gewenscht, dat het in de verschillende vakken der kunst zoo hoog staat aangeteekend en zoo zeer is vooruitgegaan. Uit die toasten blijkt, dat men hier zeer goed wist te waarden de moeiten en kosten, die zoovele Belgische kunstbroeders zich getroostten om ook het hunne bij te dragen tot leniging van de groote ramp, die een deel van ons Vaderland had getroffen. Die gevoelens werden dan ook duidelijk uiteengezet door den wethouder dezer stad, den heer *Geveke Deynoot*, die den wensch uitte, dat het de *société Royale de St. Cécile* steeds moge welgaan, en waarbij hij haar de verzekering gaf, dat deze dag in 's Hage en zeker in geheel Nederland in aangename en dankbare herinnering zou blijven. — Het bestuur van het gezelschap is niet achteloos gebleven om, uit naam der societeit, innigen en opregten dank te betuigen voor zoovele blijken van hartelijkheid en deelneming. Het strekte hun tot een wezenlijk genoegen dat hunne poging met zooveel warmte en geestdrift hier te Lande was beantwoord, en het gaf uit naam van al de leden zijn leedwezen te kennen, dat dit talrijke gezelschap geen langer verblijf houden kon in dit Land en in deze residentie, waar het met zoo groote gastvrijheid was ontvangen. — Daarna hebben de leden der societeit, zoowel in de zaal als in den tuin, onderscheidene gangstukken uitgevoerd, die wederom besloten werden met het aanheffen van het Nederlandsche volkslied, met buitengewone geestdrift door al de aanwezigen toegejuicht en door de muziek der dragonders afgewisseld. Tegen middernacht nam het gezelschap afscheid van de vereeniging en werd het door commissarissen der societeit plegtig uitgeleid.

Maar nog eene geheel andere ontvangst wachtte de Belgischen kunstbroeders. De gezamenlijke liederen, hier ter stede hebben er eene eer in gesteld, om met societeit *de Vereeniging*, die zich met de liederen niet had vereenigd, te wedijveren in een hartelijk

ARNHEM & VAN EEF.